

Sygn. akt I CSK 426/11

POSTANOWIENIE

Dnia 21 września 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Tadeusz Wiśniewski

w sprawie z urzędu

przy uczestnictwie E. G.

o umieszczenie uczestniczki w szpitalu psychiatrycznym bez jej zgody,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 21 września 2011 r.,

na skutek skargi kasacyjnej uczestniczki postępowania

od postanowienia Sądu Okręgowego

z dnia 28 kwietnia 2011 r.,

odrzuca skargę kasacyjną.

Uzasadnienie

Prawomocnym postanowieniem z dnia 28 kwietnia 2011 r. Sąd Okręgowy zmienił na skutek apelacji uczestniczki E. G. postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 10 lutego 2011 r. w przedmiocie wyrażenia zgody na umieszczenie i leczenie uczestniczki w szpitalu psychiatrycznym przez wykreślenie z tego postanowienia słowa „pobyt i leczenie”, w pozostałym zaś zakresie apelację oddalił.

W skardze kasacyjnej, skierowanej przeciwko temu postanowieniu, uczestniczka wniosła o jego uchylenie i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398³ § 1 k.p.c., skarga kasacyjna może być oparta na podstawie naruszenia prawa materialnego przez błędną jego wykładnię lub niewłaściwe zastosowanie oraz na podstawie naruszenia przepisów postępowania, jeżeli uchybienie to mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy. Wyłączono natomiast, na podstawie art. 398³ § 3 k.p.c., możliwość oparcia skargi kasacyjnej na zarzutach dotyczących ustalenia faktów i oceny dowodów. W ten sposób zharmonizowano podstawy kasacyjne z charakterem postępowania kasacyjnego i zakresem rozpoznania skargi (art. 398¹³ § 2 k.p.c.) oraz określono w sposób jednoznaczny funkcję Sądu Najwyższego, jako sądu prawa, sprawującego nadzór nad działalnością sądów powszechnych w zakresie orzekania (art. 183 ust. 1 Konstytucji).

Z art. 398³ k.p.c. wynika, że dopuszczalne jest oparcie skargi kasacyjnej na podstawie naruszenia przepisów postępowania, z wyłączeniem jednak zarzutów dotyczących ustalenia faktów lub oceny dowodów, nawet wtedy, gdy naruszenie tych przepisów mogło mieć wpływ na wynik sprawy. W tej sytuacji skarga kasacyjna ograniczona tylko do zarzutów dotyczących ustalenia faktów lub oceny dowodów i niewskazująca na inne naruszenia prawa jest niedopuszczalna (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 września 2005 r., III CSK 13/05, OSNC 2006, nr 4, poz. 76).

Osnowa i uzasadnienie skargi kasacyjnej wniesionej przez uczestniczkę wskazują, że skarga ta została oparta wyłącznie na zarzutach dotyczących ustalenia faktów i oceny dowodów. Skarżąca starała się co prawda wskazać, że podstawę kasacyjną stanowi także naruszenie art. 368 § 1 pkt w zw. z art. 373 k.p.c., przez niewezwanie pełnomocnika skarżącej do uzupełnienia braku formalnego apelacji polegającego na nieprecyzyjnym wskazaniu zakresu zaskarżenia, skarżąca nie wykazała jednak, jaki istnieje związek między tym zaniechaniem a merytorycznym rozstrzygnięciem sprawy, zważywszy że apelacja uczestniczki została częściowo uwzględniona. Powołana podstawa ma więc charakter czysto fasadowy i nie stanowi w istocie rzeczywistej podstawy kasacyjnej.

W tej sytuacji, skarga kasacyjna oparta na podstawie, której kodeks postępowania cywilnego nie przewiduje, podlega odrzuceniu (art. 398⁶ § 2 k.p.c.).